

Talaia Gran. Cervera-Raúl (6a/Ae, 190m)

Primera ascensió:
M. Cervera i R. Martínez (abril de 1960)

Material:
14 cintes exprés, una plaqueta, una baga per savines i un estrep

Agulla solitària i aïllada, la Talaia Gran desprèn sensació d'inaccessibilitat. No obstant, després d'observar-la, ens adonem de l'evidència i rotunditat de la seva Aresta Brucs, un lògic i elegant itinerari, que ascendeix la exquisida aresta sud fins guanyar el cim del monòlit. La Cervera-Raúl és una ascensió imprescindible, que mai ens deixarà indiferents i ens permetrà sentir el goig de descobrir una perspectiva única d'un dels racons més especials del Serrat.

- Via: Cervera-Raúl
- Zona: Montserrat – Sant Jeroni
- Dificultat: 6a/Ae (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 190 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via equipada amb material divers
- Material: 14 cintes exprés, una plaqueta recuperable, una baga savinera i un estrep
- Orientació: Sud
- Valoració:****

Aproximació:

Des del refugi de Santa Cecília prenem el GR-172 direcció Can Masana. A l'alçada del Coll de la Font de la Llum prenem el corriol que guanya aquest coll a mà esquerra (indicat com a Portell de Migdia) Un cop dalt del coll descendim i prenem el corriol direcció a Sant Jeroni (marques blanques i grogues). A l'alçada de la vessant sud de la Talaia trobarem un corriol a mà esquerra (creu groga i blanca pintada) que ens deixa, en un moment, a peu de via.

L1(6a o V/A0)

La via s'inicia un pèl a l'esquerra de la base de l'esperó sud. Els primers metres són fàcils i es troben des-equipats. Si volem podrem protegir-los fàcilment aprofitant una fissura. Seguim escalant fins que trobem un curt ressalt vertical molt ben protegit que podrem superar en lliure o bé en Ao. Un cop passat aquest tram seguim en lleugera tendència a la dreta fins superar un nou ressalt, també cap a la dreta, més fàcil i amb roca a controlar. Seguim ara cap a l'esquerra. Aquí podrem fer reunió a un arbre, però val la pena seguir donat que tampoc hi ha massa fregament amb les cordes i ens surt una tirada de 50 metres força elegant. De seguida trobarem un nou tram vertical (el més difícil del llarg si anem en lliure), on haurem d'aprofitar uns forats per poder tibar i pujar peus. Aquest tram també es troba ben assegurat i es pot superar en Ao. Un cop afluixa la dificultat desapareixen les assegurances i fruïm de bons còdols fins la reunió (trobarem un cap de burí pocs metres abans). 50 metres.

L2(V)

Sortim de la reunió cap a la dreta per evitar el desplom de sobre la reunió. Haurem d'escalar un set o vuit metres verticals, de presa franca i ben assegurats, en lleugera tendència a l'esquerra. Quan la dificultat afluixa desapareixen les assegurances, així que ens quedarà un bon tram de IV sense possibilitat de protegir fins arribar a la reunió. 30 metres.

L3(IV)

Iniciem la tirada anant cap a l'esquerra per terreny inclinat, de seguida la placa s'acaba d'ajeure i arribem al cim de l'agulla adossada, on muntarem una còmoda reunió. És possible unir aquesta tirada amb l'anterior. 20 metres.

L4(V+/Ae)

Descendim un parell de metres per la vessant nord de l'agulla adossada fins que podem passar, amb un pas acrobàtic a la paret principal i iniciar l'escalada artificial. Al cap de cinc passos haurem de fer una sortida en lliure força fina, fins que arribem a un pont de roca. Un nou tram d'artificial i una bonica sortida en lliure ens menaran a una amable placa inclinada que haurem de seguir fins la reunió. 40 metres.

L5(IV)

Sortim de la reunió per terreny molt tombat i des-equipat fins que arribem davant un nou mur, just abans hi ha una reunió, que no farem. Anem cap a la dreta i superem aquest darrer tram vertical, assegurats per una expansió. El terreny es tomba definitivament i trobarem un cap de burí. Al cim no hi ha reunió, podem assegurar a cos aprofitant el cap de burí o bé anar cap a la dreta on hi ha una fissura que ens permet muntar una reunió de friends o bé seguir fins el ràpel i muntar la reunió allí (per aquesta darrera opció potser caldria sortir a l'ensamble). 50 metres.

Descens:

Des del vessant nord fem un primer ràpel fins al coll. Un cop al coll, fem un nou ràpel, aprofitant un arbre cap a la canal oest. Seguim direcció sud, fins arribar a un coll, el descendim i arribem a peu de via.

El que més m'ha agradat:

- Entorn magnífic.
- Bona roca (excepte algun curt tram del primer llarg)
- Molt assequible i ràpida de fer.

El que no m'ha agradat tant:

- Alguns dels parabolts estan en un estat una mica lamentable.